Guru Samarpanam Series

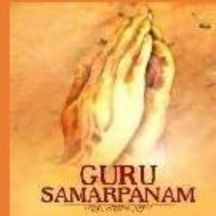
"Guru Bhakthi" By Sri Jayendra Saraswathi.

ಗುರು ಭಕ್ತಿ

ಶ್ರೀ ಜಯೇಂದ್ರ
ಸರಸ್ವತಿಯವರ ಕೃತಿ

PERIYAVA
SHARANAM
SERIES

Kannada

Compiled By
L. Srinivas

ಉದ್ದೇಶ

ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಂತದಲ್ಲೂ ದೇವರ ಸಹಾಯವಿರುವುದರಿಂದ ಹಾಗೂ ನಾನು ಯಾವುದರಲ್ಲೂ ಪರಿಣಿತಿ ಹೊಂದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಬಾಳಿನ ಪ್ರತಿ ಹಂತದಲ್ಲೂ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಿರುವ ದೇವತಾ ಪುರುಷರ ಆಶೀರ್ವಾದದ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಾನು ನನ್ನ 50 ರ ನಂತರದ ಜೀವನವನ್ನು ಸದ್ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಮುಡುಪಿಡಲು ಇಚ್ಚಿಸಿ, ನನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೊರೆದು ಯಾವ ಪರಿಣಿತಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ವೈದಿಕ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಗುರುಗಳ ಮೇಲೆ ಭಾರವಿರಿಸಿ ಹೊರಟೆ. ನನ್ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಡೆಯನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಮೇಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಗುರುಗಳು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಮಿಳುನಾಡು ಮತ್ತು ಮಲೆಯಾಳದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸತ್ಪುರುಷರು ನಮ್ಮ ವೈಧೀಕ ಧರ್ಮ ಉಳಿಯುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹಾಗೂ ನವೀನ ಕಾಲದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿರು ಪೂಜೆ ಮತ್ತು ವೈಧಿಕ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳ ತುಲುಮೆಗೊಳಿಸಿ ಅನಾವಶ್ಯವನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟು ಈ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು ಆಚರಿಸಲು ಸುಲಭವಾಗುವಂತೆ ಕಿರಿದಾಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಮನಗೊಂಡೆ. ಹಾಗೂ ನನ್ನಂತೆಯೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರ ಹಿರಿಯರು ತಮ್ಮ ಮೂಲವನ್ನೆ ತೊರೆದು ಇಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವುದರಿಂದ ಈಗಿನ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿರುವ ನಾವು ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನಂತೆ ಕನ್ನಡದ ನೆಲದಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿ ತಮ್ಮ ಮಾತೃಬಾಷೆಯಾದ ತಮಿಳು ತಿಳಿಯದಂತಹ ಜನರಿಗೆ ನಮ್ಮ ದ್ರಾವಿಡ ಪದ್ದತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ತಿಳಿಯಲೆಂದು ವಿಧ್ವಾಂಸನಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ನಾವೇ ಏಕೆ ಇದರ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಬಾರದು ಎಂಬುದು ಮನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿತು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಕಾಂಚಿ ಗುರುಗಳ ಪ್ರಸಾದವೂ ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಇದನ್ನೆ ಸಂಕೇತವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಈ Guru Samarpanam Series ನಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳ ಕೆಲವು ತತ್ವ ಭೋದನೆಗಳಿಂದಲೇ ತೊಡಗಿದ್ದೇನೆ.

ಇದೆಲ್ಲವೂ ಓದುಗರಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂಬುದೆ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಿರಿಯರನ್ನೂ ಸಹಿತ ವಿಚಾರಿಸಿ, ಅವರ ಅವಶ್ಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ವಿನಂತಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಲಿಪಿಭಾಸಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನಃಪೂರ್ವಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಎಲ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ

ರಾಮಮೂರ್ತಿ ನಗರ,

ಬೆಂಗಳೂರು. 16

srikamkri@gmail.com

Guru Samarpanam Series – 004

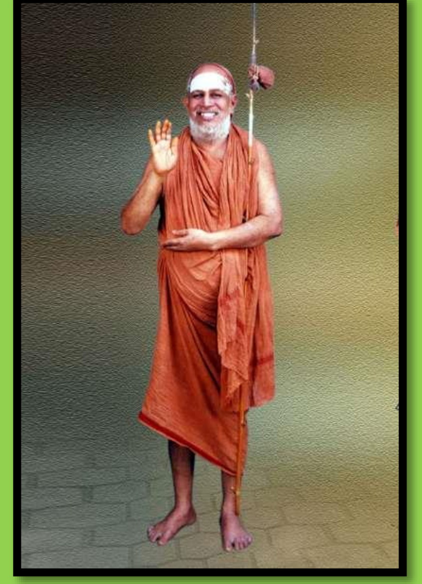

Guru Bhakti

ಗುರು ಭಕ್ತಿ

ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಜಗದ್ಗುರುಗಳು
ಶ್ರೀ ಜಯೇಂದ್ರ ಸರಸ್ವತಿಸ್ವಾಮಿಗಳು
ಕಂಚಿ ಕಾಮಕೋಟಿ ಪೀಠದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಸರಸ್ವತಿ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ಬಗ್ಗೆ

ಗುರು ದೇವರಿಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ. ಗುರುವಿನ ಮೇಲಿನ ಭಕ್ತಿ ದೇವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪುಣ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆ ಎಂದು ನಾವು ಕೇಳಿದರೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ದೇವರು ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣಿಸಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಗುರುಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಿರ್ಮಲ ಮತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧ. ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಮತ್ತು ದೌರ್ಬಲ್ಯದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಕ್ತರಾದ ದೃಷ್ಟಿಯವರು ನಮಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಪಡೆಯುವ ಮಾನಸಿಕ ನೆಮ್ಮದಿ ನಮಗೆ ಗುರುವಿನಿಂದಲೇ ತಲುಪುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಘೋಷಿಸಲಾಗಿದೆ

"ಗುರುರ್ – ಬ್ರಹ್ಮ । ಗುರುರ್ – ವಿಷ್ಣು । ಗುರು-ದೇವೋ ಮಹೇಶ್ವರಃ
ಗುರುರ್ - ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಮ ಬ್ರಹ್ಮ । ತಸ್ಮೈ ಶ್ರೀ ಗುರವೇ ನಮಃ

ಬೋಧಕನು ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ದೇವರು ಮಹೇಶ್ವರ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬ್ರಹ್ಮನೇ. ಅಂತಹ ಗುರುವಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು

ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಗುರುವಿನ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮನ ನಡುವಿನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗುರುತನ್ನು ಘೋಷಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶಿವ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣು ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಈ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಹೇಳುವ ಗುರುವಿನ ಮುಂದೆ ನಾವು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಶಿವ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಒಂದೇ ಆಕಾರವನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಜಗತ್ತನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು ಮತ್ತು ರಕ್ಷಿಸುವುದು ಮುಂತಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ದೇವರು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಗುರುವಳಿಗೆ ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳಿಲ್ಲ. ದೇವರಿಗೆ ಒಂದು 'ಕಚೇರಿ' (ಪೂಜಾಗೃಹದಂತೆ ಅರ್ಥೈಸುವುದು) ಇದೆ ಆದರೆ ಪೀಠಾಧಿಪತಿಗೆ ಒಂದಿಲ್ಲ (ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು). ನಮ್ಮ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ದೇವರಿಗಿಂತ ಗುರುಗಳ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ತುಂಬಾ ಸುಲಭ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ನಮ್ಮ ಬಳಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವರನ್ನು ತೊಂದರೆಗೊಳಿಸುವ ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲ.

ದೇವರು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮತ್ತು ಮಂಗಳಕರ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ, ಗುರುಗಳು ಕಳಂಕರಹಿತ ಶುದ್ಧತೆ, ಸತ್ಯ, ವಂಚನಾ ರಹಿತ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಯಂತ್ರಣ, ಅನಂತ ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಗುರುಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ದೇವರು ಅದೃಶ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಅವರ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಗುರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಭಕ್ತಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆರಂಭಿಸಿದರೆ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ದೇವರಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುರುಗಳ ಮೂಲಕ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಹೇಳಿದ್ದು ದೇವರಿಗಿಂತ ಪೀಠಾಧಿಪತಿಯ ಮೇಲಿನ ಭಕ್ತಿಯೇ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದೆಂದು.

ಆದರೂ ನಾವು ದೇವರ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಮರೆಯಬಾರದು ಏಕೆಂದರೆ ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಗುರುವಿನ ಉಪಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಸಾಮೀಪ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹವು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸದಿದ್ದರೆ, ಒಬ್ಬನು ಗುರುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೇಗೆ ಹೋಗಬಹುದು?

ಆಚಾರ್ಯ ಆಧಿ ಶಂಕರರು ವಿವೇಕಚೂಡಾಮಣಿಯ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಮೂರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹವಿಲ್ಲದೆ ಪಡೆಯುವುದು ಕಷ್ಟ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ

(1) ಮಾನವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವುದು

(2) ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಬಯಕೆ

(3) ಪವಿತ್ರ ಗುರುಗಳ ಪ್ರಾಪ್ತಿ.

"ದುರ್ಲಭಂ ತ್ರಯಮೇವ ಏತತ್ ದೇವಾನುಗ್ರಹ – ಹೇತುಕಮ್ । ಮನುಷ್ಯತ್ವಂ ಮುದ್ಮುಕ್ಷುತ್ವಂ-ಪುರುಷ-ಸಂಸರ್ಗಃ ॥"

ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ವಯಸ್ಸಿನ ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೆ, ಗುರುವು ಒಬ್ಬನೇ. ಅವನೇ ಶ್ರೀ ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿ.

"ಸ ಪೂರ್ವೇಶಂ ಅಪಿ ಗುರುಃ । ಕಾಲೇನ-ಅನವಚ್ಛೇದಾತ್ ॥"

ಒಬ್ಬ ಗುರುನಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಆ ಗುರುವಿನ ಗುರು ಮೂಲಕ, ಆ ಗುರುವಿನ ಗುರು ಮೂಲಕ, ಆ ಗುರುವಿನ ಗುರು ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಗೆ ರವಾನಿಸಬಹುದು? ಹೀಗೆ ಈ ರೇಖೆಯನ್ನು ಗುರುವಿನ ಹಿಮ್ಮುಖವಾಗಿ ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿದರೆ, ಅಂತಿಮವಾಗಿ ದೇವರೇ ತನ್ನ ಮೊದಲ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಮೊದಲ ಉಪದೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವರು ಮತ್ತು ಗುರುವನ್ನು ಎರಡು ವಿಭಿನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೆಂದು ಹೇಳುವ ಬದಲು, ನಾವು ಅವರನ್ನು ಒಂದೇ ಮತ್ತು ಒಂದೇ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ ಮತ್ತು ದೇವರು ಗುರುವಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ, ನಾವು ಗುರುವಿಗಾಗಿ ಭಕ್ತಿ ಎಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಸ್ವತಃ ಗುರುವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶರಣಾಗಬಹುದು. ದೇವರು ತನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಮಾನವ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಗುರುವಿನ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಗುರುವು ದೇವರ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮಾತ್ರ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗುರುವು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳ ಆಧಾರವಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಕಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರೆ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ಶಿವ.

"ಗುರುರ್ – ಬ್ರಹ್ಮ । ಗುರುರ್ – ವಿಷ್ಣು । ಗುರುರ್ - ದೇವೋ ಮಹೇಶ್ವರಃ ।
ಗುರುಗಳು - ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಮ ಬ್ರಹ್ಮ । ತಸ್ಮೈ ಶ್ರೀ ಗುರವೇ ನಮಃ ॥

ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಯ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರಾದ ವ್ಯಾಸ ಋಷಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಮೇಲಿನ ಶ್ಲೋಕದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವಾದಿಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

"ಅಕಾತುರ್-ವದನೋ ಬ್ರಹ್ಮ । ದ್ವಿಬಾಹುರ್-ಅಪರೋ-ಹರಿಃ ।
ಅಫಾಲಲೋಚನಃ ಶಂಭುಃ । ಭಗವಾನ್ ಬಾದರಾಯಣಃ ॥"

'ಬಾದರಾಯಣ' ಎಂಬುದು ವ್ಯಾಸನ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರು. ಆತ ನಾಲ್ಕು ಮುಖಗಳಿಲ್ಲದ ಬ್ರಹ್ಮ. ಅವನು ಕೇವಲ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವಿಷ್ಣು; ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ಇಲ್ಲದ ಆತ ಶಿವ. ವ್ಯಾಸ-ಬಾದರಾಯನರ ಹಿರಿಮೆಯೇ ಅಂಥದ್ದು.

ಉಪನ್ಯಾಸಕರಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಆತನ ಮೇಲೆ ನಮಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆ ಇರಬೇಕು. ಇದು ನಿಜವಾದ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ದೇವರೇ ಉಪದೇಶಕನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನಮಗಿದ್ದರೆ, ದೇವರು ಕೂಡ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಆತನ ಕಡೆಗೆ ಹೊಂದಿರುವ ಭಕ್ತಿಯೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ವೈಷ್ಣವರಿಗೆ ಗುರುವಿನ ಮೇಲಿನ ಭಕ್ತಿ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿದೆ.

ನಾವು ದೇವರ ವಿರುದ್ಧ ಏನಾದರು ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ದೇವರಿಂದಲೇ ಕ್ಷಮೆಯಾಚಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮಗುರುಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿದರೆ ಸಾಕು. ದೇವರ ಕೋಪ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಶಮನವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಒಬ್ಬನು ಗುರುಗಳಿಗೆ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದರೆ ಮತ್ತು ದೇವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಲು ಬಯಸಿದರೂ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಾನು ಅಸಹಾಯಕನೆಂದು ದೇವರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಗುರುವಿನಿಂದ ಮಾತ್ರ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅವನು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಗುರುವು ಶಿಷ್ಯನ ಪರವಾಗಿ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ ವಹಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಅವನ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಲು ದೇವರಿಗೆ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಬಹುದು. ದೇವರು ಈ ಶಿಫಾರಸನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಕಡೆಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಗುರುವಿನ ವಿರುದ್ಧ ಪಾಪ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಪಾಪವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಯಾರೂ ಇರಲಾರರು. ಇದನ್ನು ನಮಗೆ ಹೇಳುವ ಒಂದು ಶ್ಲೋಕವಿದೆ.

"ಗುರುರ್-ಪಿತಾ । ಗುರುರ್-ಮಾತಾ । ಗುರು-ದೈವಂ । ಗುರು-ಗತಿಃ ।
ಶಿವ್-ರುಷ್ಟೆ ಗುರುಸ್ ತ್ರತಾ । ಗುರೂರ್ ರುಷ್ಟೇ ನ ಕಶ್ಚನ ॥"

ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳು ಪೀಠಾಧಿಪತಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಗುರುವು ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಯರಾದರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಗುರುವಾಗಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರು ಕಡಿಮೆ ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರ ಮೂಲಕ ದೇವರಿಗೆ ತನ್ನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದೇವರಿಗೆ ಅಥವಾ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ಲಾಭ ನಮಗೆ ಮಾತ್ರ. ಏನದು?

ನಾವು ಕಲ್ಮಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಚಂಚಲ ಮನಸ್ಸಿನವರು. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಕೂಡ ಸರಿಪಡಿಸಲು ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗಿರುವ, ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ತುಂಬಿರುವ, ಒಣಗಿದ ಮರದಂತೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳದವರ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಆ ಅಸ್ಥಿರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಾವು ಗೆಲ್ಲುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಅವರಂತೆಯೇ ಆಗುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಯ ವಸ್ತುವು ದೇವರಾಗಿರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅದು ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ಅವರನ್ನು ಗುರುವಿನಂತಹ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರು ಎಂದು ನಾವು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ನಾವು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗ ಬೇಕು. ಮನಸ್ಸು ಅಲೆದಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವು ಪ್ರಕಾಶಿಸಲು ತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಆನಂದದ ಸ್ವರೂಪ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಯಮಕ್ಕೆ ಗುರು ಅಥವಾ ದೇವರ ಭಕ್ತಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಛಾಂದೋಗ್ಯ ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಗುರುವಿನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು **"ಆಚಾರ್ಯವಾನ್ ಪುರುಷೋ ವೇದ"** (ಗುರುವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವನು ಮಾತ್ರ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ) ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಇದರ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸಣ್ಣ ಕಥೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಗಾಂಧಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ (ಈಗ ಅಫ್ಘಾನಿಸ್ತಾನದ ಕಂದಹಾರ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ) ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೆಲವು ಡಕಾಯಿತರು ಅಪಹರಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಬಿಡಲಾಯಿತು. ಅವನ ಸಂಕಷ್ಟ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ? ಅವನು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಅವನು ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿತ್ತಾನೆ?
ನಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ಮಾಯೆ ಎಂಬ ಮೋಸಗೊಳಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಮೇಲಿನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ದಾರಿಹೋಕರು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಕುರುಡರನ್ನು ತೆಗೆದು ಗಾಂಧಾರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ತನ್ನ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಲುಪುತ್ತಾನೆ.
ಅಂತೆಯೇ ನಾವು ಈಗ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಕುರುಡರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಗುರುವಿನ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬಹುದು ಮತ್ತು ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಇದು ಛಾಂದೋಗ್ಯ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಉಪಮೆಯಾಗಿದೆ.

ಜಗದ್ಗುರು (ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಗುರು) ಎಂದೇ ಖ್ಯಾತರಾದ ಶ್ರೀ ಶಂಕರ ಭಗವತ್ಪಾದರು, ಎಲ್ಲೆಡೆ ಗುರುವಿನ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಕೇಳುತ್ತರೆ "ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಹಿಮೆಗಳಿದ್ದರೂ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಗುರುಗಳ ಪಾದಕಮಲಗಳಿಗೆ ಬದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ?" ಎಂದು ಅವರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಗುರುದ್ವಾಷ್ಟಕಂ (ಎಂಟು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ) ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು "ಏನಾದರೇನು?" ಎಂದು ಒಮ್ಮೆ ಅಲ್ಲ ಪದೇ ಪದೇ ಎಲ್ಲಾ 32 ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ. "ಏನಾದರೇನು" ಎಂಬ ಪ್ರತಿ ಸಾಲಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪಲ್ಲವಿಯಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಮತ್ತು ಅವರ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಲೋಕ ವರ್ಜನೆಯ ಕೆಲ ದಿನಗಳ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ; "ಸೇವಕನಾಗಿ ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿರುವ ಒಬ್ಬ ಗುರುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಂತರ ಪ್ರತಿದಿನ ಆತನ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಹಡೆಯುವ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುಬೆಕೆಂಬುದನ್ನು ಒಂದಕ್ಷರ ಉಚ್ಚಾರವಾಗಿರುವ "ಓಂ" ನಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ! ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳ ಮಹಾವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಆಲಿಸು !"

"ಸದ್-ವಿದ್ವಾನ್ ಉಪಶ್ರುಪ್ಯತಾಂ ಪ್ರತಿದಿನಮ್ ।
ತತ್ಪಾದುಕಾ ಸೇವ್ಯತಾಂ ಬ್ರಹ್ಮೈಕ ಆಕಾಶಮ್ ।
ಅರ್ಥ್ಯತಾಂ ಶ್ರುತಿಶ್ರೀರಿ-ವಾಕ್ಯಂ ಸಮಾಕರ್ಣ್ಯತಾಮ್ ॥"

ಗುರುವಿಗೆ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮೂಲ ಲೋಹವನ್ನು ಚಿನ್ನವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಕಲ್ಲು (Philosopher's stone) ಎಂದು ಹೋಲಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಹೋಲಿಕೆ ಕೂಡ ಸರಿಯಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಕಲ್ಲು ಮೂಲ ಲೋಹವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಚಿನ್ನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಆ ಲೋಹವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಕಲ್ಲಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಗುರುವು ದಡ್ಡನನ್ನೂ ತನ್ನಂತೆ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಋಷಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಪೀಠಾಧಿಪತಿಗಳು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಪರಮಾಚಾರ್ಯರ ಸಾಲನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ನೋಡಿದಾಗ, ಅವರಿಗೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದಾದ ಯಾರಾದರೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಇರಬಹುದೇ ಎಂಬ ಅನುಮಾನವು ಆಳವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಪರಮಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಕೇವಲ ದೇವರಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಎಲ್ಲ ಭಿನ್ನತೆ ಮತ್ತು ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ದ್ವಂದ್ವವಲ್ಲದ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು.

ನಾರಾಯಣ ನಾರಾಯಣ

ನಿವೇಧನೆ – ನಾನು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಈ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಚಿರಋಣಿಯಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಎಂಬ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಾದ ಅರ್ಹತೆಗಳು ಹೊಂದಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಹರಿಸುವ ಮೂಲಕ ನನ್ನ ಚಿರು ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಯಾವುದೇ ಪಾಂಡಿತ್ಯವಿಲ್ಲ, ಸಂಸ್ಕೃತದ ಗಂಧವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕಂಚಿ ಮಠದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬಾಷಾಂತರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಧಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಿರೆಂಬ ಆಶಾದಾಯಕದಿಂದ ತೊಡಗಿದ್ದೇನೆ. ತಪ್ಪುಗಳ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಇ ಮೇಲ್ srikamkri@gmail.com ಗೆ ಕಳಿಸಬೇಕಾಗಿ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು

L. ಶ್ರೀನಿವಾಸ

Note: Images sourced from Internet for non-commercial use.